

**Міністерство освіти і науки України
Національна академія педагогічних наук України
Асоціація університетів України
Одеська обласна державна адміністрація
Одеська міська рада
Одеський обласний інститут удосконалення вчителів
Освітньо-культурний центр «Інститут Конфуція»**

**ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО**

МАТЕРІАЛИ

ІІІ МІЖНАРОДНОГО КОНГРЕСУ

**«ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
В УНІВЕРСИТЕТСЬКОМУ ПРОСТОРІ»**

18-21 травня 2017 року

Місце проведення:

**Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського
(м. Одеса, вул. Старопортофранківська, 26)**

**Одеса
2017**

Розроблено основні принципи корекційного впливу і отримано результати реалізованого формуючого експерименту при використанні нейроакустичного комплексу «Електронне вухо. Домашній логопед» та «Електронне вухо. Домашній дефектолог».

Основними корекційними завданнями, спрямованими на формування комунікативної активності стали: розвиток слухового сприйняття; формування розумових операцій; формування сенсорних еталонів; формування ритмічної структури слова; розвиток вербальної імітації на рівні голосних і звуконаслідування.

З метою розвитку ВПФ і формування первинних вербальних засобів спілкування використовувалися аудіотехнології, які дозволяють впливати на процеси сенсорного сприйняття завдяки використанню елементів музикотерапії, логоритміки та візуально-фонетичного оформлення. Технології обраного нами інноваційного засобу, спрямованого на сенсорний розвиток дитини, припускали одночасне використання двох основних видів стимулюючого впливу: акустичного і візуального.

Корекційний курс складався з двох програм нейроакустичного впливу, перерва між якими була від 1,5 до 3 місяців. Від моменту первинної нейрологопедичної діагностики до контрольного тестування проходило в середньому 8-9 місяців.

Отримані результати дозволили зафіксувати зменшення основних патологічних ознак порушень психомовного розвитку в усіх нозологічних групах дітей раннього віку з ТПМ після застосування акустичних нейростимуляцій в якості першочергового раннього етапу надання корекційної логопедичної допомоги такій категорії дітей.

Встановлене зменшення виразності проявів порушень сенсорного компонента породження мови в результаті формуючого експерименту свідчить на користь цільової ефективності застосування акустичних нейромоделюючих при проблемах розуміння зверненої мови. При повторному тестуванні 95 обстежених дітей з наявним порушенням сенсорного компонента породження мовлення 64 дошкільника з ТПМ (67,36%) продемонстрували в результаті застосування орієнтованої нейрологопедичної корекції позитивну динаміку щодо процесу становлення розуміння зверненої мови, підвищення рівня мовнослухової уваги і поліпшення якісних характеристик початкових ознак позитивного формування фонематичних уявлень.

На підставі застосування авторського способу комплексної нейрологопедичної діагностики ТПМ у дітей дошкільного віку, що включає апаратне визначення стану сенсорного компонента сприйняття акустичного сигналу за ознакою збільшення тривалості латентного періоду VI піку акустичних СВП на 0,18 мс і більше (отримано деклараційний патент на корисну модель) стало можливим цільове використання орієнтованої корекції для формування у немовленневих дітей молодшого дошкільного віку комунікативної активності в мінімальні терміни.

Результати проведеного формуючого експерименту показали ефективність застосування в логопедичній практиці нейрофізіологічних акустичних модуляцій в якості адекватного методу біостимулюючого впливу на сенсорний компонент породження мовлення з метою формування комунікативної активності у дітей молодшого дошкільного віку з ТПМ. Електрофізіологічні дослідження за параметрами СВП і ЕЕГ підтвердили ефективність запровадженої нейрологопедичної корекції.

Запропонований і реалізований нейрологопедичний підхід до проведення корекційно-логопедичної роботи з немовленневими дітьми молодшого віку може бути використаний фахівцями з метою оптимізації діагностичного процесу при ТПМ і свідчить про доцільність та перспективність широкого використання в логопедичній практиці апаратних інноваційних технологій, які чинять терапевтичний вплив високими частотами акустичних сигналів. Впровадження засобів інноваційних технологій дозволяє в стислі терміни успішно формувати комунікативну активність у немовленневих дітей молодшого дошкільного віку при наявності об'єктивної неможливості застосування класичних логопедичних прийомів корекції тяжких порушень мовлення.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ЯКОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ – ВИХОВАТЕЛІВ ДИТЯЧИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Прокоф'єва-Акопова С. А.
Університет Ушинського, Україна

Актуальність визначена тим, що необхідність професіоналізму й компетентності для будь-якого фахівця очевидна. Можна затверджувати, що на будь-якому рівні муніципальної або державної сфер діяльності компетентний співробітник нині скоріше виключення, чим правило (Айдінян Р., Вооглайд Ю., Лінчевський Є.Є., Нігісен К., Шипунова Т.). Якщо визнати, що

компетентність фахівця представляє сплав практичного досвіду з певними позитивними якостями особистості, то подолання некомпетентності ставиться до числа першочергових завдань [2].

Багато авторів професіоналізм і компетентність згадують у числі необхідних якостей керівника, що фігурують в одному ряді із кваліфікацією, рівнем професійної майстерності, її плутають із компетенцією (Агеєв В.С., Аунапу Ф.Ф., Базаров Т.Ю., Шпаков В.В.).

В вітчизняній психології інтенсивно розроблялися прикладні аспекти психології трудової діяльності, а саме питання профорієнтації, профвідбору, профпідготовки й інші (Бодров В.О., Зінченко В.П., Завадова Н.Д., Зараковський Г.М., Крилов А.А., Конопкін С.А., Клімов Є.А., Ошанін Д.А., Суходольський Г.С., Шадріков В.Д. і ін.) [2].

Метою дослідження було вивчення професійних та особистісних якостей майбутніх фахівців – вихователів дитячих навчальних закладів та засобів їх удосконалення. Для практичного опрацювання проблеми було проведено психодіагностичне дослідження, в обстеженні брали участь студенти ПНПУ ім. К.Д.Ушинського. Вік респондентів від 20 до 23 років.

На діагностичному етапі ми провели дослідження професійних та особистісних якостей студентів за певними методиками [4]: «Діагностика вольового потенціалу особистості» (М.М. Обозов); «Опитувальник самооцінки терпимості (толерантності)» (Є.П. Льїн і Є.К. Феценко), «Діагностика соціальної емпатії» (В.В.Бойко) та зробили висновок, що по всім показникам дослідження домінуючих професійних та особистісних якостей у студентів визначено переважно середній та низький рівні. Тому було розроблено та впроваджено психокорекційну програму щодо удосконалення домінуючих професійних та особистісних якостей майбутніх фахівців – вихователів ДНЗ [1], а після проведено контрольне обстеження та порівняння результатів.

Порівняльна характеристика рівнів вольового потенціалу особистості до та після корекції представлена в таблиці 1.

Таблиця 1

Порівняння рівнів вольового потенціалу до та після корекції

Рівні	Кількість			
	до (1 етап)		після (2 етап)	
	абсолютні (респонденти)	відносні (%)	абсолютні (респонденти)	відносні (%)
високий	7	13,2	11	20
середній	21	39,6	27	50,9
низький	25	47,1	15	28,3

По результатам, які представлені в таблиці 1., високий рівень складав до корекції-13,2%, а після корекції складає 20%, тобто збільшився на 6,8%, середній рівень до корекції складав 39,6%, а після корекції – 50,9%, тобто збільшився на 11,3%, низький рівень до корекції – 47,1%, а після – 28,3%, тобто знизився на 18,8%.

Порівняльна характеристика рівнів толерантності особистості до та після корекції представлена в таблиці 2.

Таблиця 2

Порівняння рівнів толерантності до та після корекції

Рівні	Кількість			
	до (1 етап)		після (2 етап)	
	абсолютні (респонденти)	відносні (%)	абсолютні (респонденти)	відносні (%)
високий	9	16,9	12	22,6
середній	20	37,7	24	45,2
низький	24	45,2	17	32,1

По результатам, які представлені в таблиці 2., високий рівень терпимості до корекції складав 16,9%, а після корекції складає 22,6%, тобто збільшився на 5,7%, середній складав 37,7%, а зараз – 45,2%, тобто збільшився на 7,5%, низький рівень складав 45,2%, а зараз – 32,1%, тобто знизився на 13,2%.

Порівняльна характеристика рівнів наполегливості особистості до та після корекції представлена в таблиці 3. По результатам, які представлені в таблиці 3., виявлено, що високий

рівень наполегливості до корекції складав 11,3%, а після корекції – 16,9%, тобто збільшився на 5,6%, середній рівень до корекції – 33,9%, а після – 45,2%, тобто збільшився на 11,6%, низький рівень до корекції складав 29%, а після – 37,7%, – знизився на 17%.

Таблиця 3

Порівняння рівнів наполегливості особистості до та після корекції

Рівні	Кількість			
	до (1 етап)		після (2 етап)	
	абсолютні (респонденти)	відносні (%)	абсолютні (респонденти)	відносні (%)
високий	6	11,3	9	16,9
середній	18	33,9	24	45,2
низький	29	54,7	20	37,7

Порівняльна характеристика рівнів соціальної емпатії особистості до та після корекції представлена в таблиці 4.

Таблиця 4

Порівняння рівнів соціальної емпатії до та після корекції

Рівні	Кількість			
	до (1 етап)		після (2 етап)	
	абсолютні (респонденти)	відносні (%)	абсолютні (респонденти)	відносні (%)
високий	11	20	16	30,1
середній	20	37,7	23	43,3
низький	22	41	14	26,4

По результатам, які представлені в таблиці 4., високий рівень соціальної емпатії до корекції складав 20%, а після складає 30,1%, тобто збільшився на 10,1%, середній рівень до корекції – 37,7%, а після – 43,3%, тобто збільшився на 5,6%, низький рівень складав 41%, а після складає 26,4%, тобто знизився на 14,6%.

Таким чином доведено, що застосування корекційних засобів сприяє суттєвому удосконаленню домінуючих професійних та особистісних якостей майбутніх фахівців – вихователів ДНЗ.

Література

1. Авидон И., Гончукова О. Тренинги взаимодействия в конфликте/ И. Авидон, О. Гончукова. – СПб.: Речь, 2008. – 190 с.
2. Бодров В.А. Психология профессиональной пригодности. Учебное пособие для вузов./ Вячеслав Алексеевич Бодров. – М.: ПЕР СЭ, 2001. – 511 с. – (Современное образование).
3. Фетискин Н.П., Козлов В.В., Мануйлов Г.М. Социально-психологическая диагностика развития личности и малых групп. / Н.П. Фетискин, В.В. Козлов, Г.М. Мануйлов. – М.: Изд-во Института Психотерапии, 2002. – 490 с.

АКТИВІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ ЯК УМОВА ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ ФАХІВЦІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Просенюк А. І.

Університет Ушинського, Україна

Проблема становлення фахівців з виховання дітей дошкільного віку є однією з найактуальніших у багатьох сферах суспільного життя. Адже усі перетворення, які відбуваються у сфері освіти і у суспільстві взагалі, зосереджуються на особистості вихователя як однієї з ключових і відповідальних фігур прогресивного розвитку суспільства.

Нова модель освіти педагога дошкільного навчального закладу передбачає з – поміж інших освітньо – ціннісних орієнтацій сформованість уміння якісно виконувати освітні завдання,